

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 1288-06 עטרי נ' משרד המשפטים

בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

התובע אריאל עטרי
ע"י ב"כ עו"ד סימון דונכין

נגד

הנתבעת מדינת ישראל - משרד המשפטים
ע"י ב"כ עו"ד יפעת זידס
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק דין

1. התובע הוא עורך דין העוסק בתחום הפלילי. במהלך השנים ייצג התובע נאשמים רבים בהליכים פליליים, כולל הליכי מעצר, ושימש במקרים רבים כסניגור מטעם המדינה הממונה על ידי בתי המשפט או על ידי הסניגוריה הציבורית. התביעה שבפני היא בגין שכר טרחה שלטענת התובע לא שולם לו על אף שהיה זכאי לתשלום. התובע טוען כי בכל ההליכים שמנויים בכתב התביעה הוא ייצג נאשמים ועצורים בהליכים שונים, ואילו הנתבעת טוענת כי שילמה את מלוא שכר הטרחה המגיע לתובע בהליכים שבהם הוצגו בפניה כל המסמכים הנדרשים, וכי היא אינה מחויבת בתשלום במקרים בהם לא הוצגו מסמכים ואישורים נדרשים.

2. כפי שעולה מהדיון הפרטני במקרים השונים, שיוצגו להלן, הנתבעת סירבה לשלם לתובע את שכר הטרחה המבוקש במקרים שבהם לא הוצגו ראיות לייצוג בעלי הדין על ידי הסניגוריה הציבורית, ולא הוצגו מסמכים כגון כתבי מינוי של הסניגוריה ופרוטוקולים של דיונים.

3. התובע טוען כי הדרישות שהוצגו על ידי הנתבעת לקבלת המסמכים השונים כתנאי לתשלום עבור הייצור מהווה הפרת חוזה ועשיית עושר ולא במשפט. אני דוחה את הטענות: ההתקשרות בין הצדדים היתה כפופה להוראות החוק, ולא ניתן לייחס לצדדים כוונה להתקשר בחוזה שלא בהתאם לחוק.

[חוק סדר הדין הפלילי \[נוסח משולב\]](#) התשמ"ב – 1982 קובע את סמכותו של בית המשפט למנות לנאשם סניגור מטעם המדינה. במקרים אלה על התובע להוכיח כי הוא אכן מונה על ידי בית המשפט, ובלא הוכחת המינוי לא הוכחה התביעה. בתיקים המאוחרים יותר שלאחר חקיקת [חוק הסניגוריה הציבורית](#) התשנ"ו-1995 (להלן: חוק הסניגוריה הציבורית), נדרש מינוי של סניגור על ידי הסניגור המחוזי או הארצי, בהתאם לסעיף 14 לחוק זה. על כן, ללא הוכחת מינוי מטעם בית המשפט או הסניגור המחוזי או הארצי, גם אם מינוי בדיעבד, אין התובע יכול להראות כי הוא שימש כסניגור מטעם המדינה, ובכך אינו מוכיח את תביעתו.

4. דרישה נוספת של הנתבעת היתה להצגת פרוטוקולים שבהם מופיע שמו של התובע כמי שייצג בהליכים נשוא התביעה. גם דרישה זו היא סבירה וחיונית. שכן המינוי, על ידי הסניגוריה או על ידי בית המשפט, מקימים את הזכאות הכללית, ה"מושגית", לייצוגו של נאשם או עצור. אולם עדיין קיימת אפשרות שבסופו של דבר הייצוג לא התממש, בין משום שההליך לא התקיים, בין משום שבעל הדין מינה לעצמו סניגור פרטי או בחר שלא להיות מיוצג. גם בהליכים שהתקיימו לא ניתן לדעת את כמות הדיונים, תכנם והיקפם אלא לאחר עיון בפרוטוקולים. פרוטוקול הדיון מצוי או אמור להימצא בידי הסניגור שייצג את הנאשם, כך שאין מדובר בדרישה מכבידה. לעומת זאת, לסניגוריה אין בדרך כלל גישה לתיקים ולפרוטוקולים. על כן הדרישה להצגת הפרוטוקולים בהליכים מסוג זה היא מתבקשת.

5. בתקופה שלאחר הגשת התביעה ניהלו הצדדים משא ומתן אשר הביא לסיום חלק ניכר מן המחלוקות. מספר תיקים אחרים לא נזכרו בתצהירו של התובע, כך שהתובע זנח למעשה את טענותיו לגביהם. מתוך 144 הליכים שנתבעו נותרו להכרעה כ-20 הליכים בלבד.

הליכים שבמחלוקת ב"תיקי חשבות"

6. הליכים אלו התקיימו בתקופה שקדמה להקמת הסניגוריה הציבורית. הסניגור היה ממונה על ידי בית המשפט, היה מגיש לבית המשפט בקשה לאישור שכר טרחה כולל פירוט הפעולות וההליכים בתיק. לאחר אישור שכר הטרחה היתה הבקשה מועברת לחשבות משרד המשפטים לביצוע התשלום.

7. [בג"ץ 930/98, פתחי אבו סוירח](#) – התובע צירף כנספח ו' לכתב התביעה ונספח ה' לתצהירו בקשה לתשלום שכר טרחה. ניתנה החלטת כב' הרשם בה התבקשה תגובת הסניגוריה הציבורית. ההחלטה ניתנה ביום 13.10.04. לא הוצגה החלטה בבקשה לפסיקת שכר הטרחה. התובע בחקירתו העיד שאינו זוכר אם עשה דבר בעניין זה ואם פנה לבית המשפט לאחר 2004 בבקשה לקבל החלטה (פרוטוקול עמ' 8, 9).

החלטת בית המשפט היא תנאי מהותי לזכאות לתשלום, הן במישור הטכני והן במישור המהותי. כאמור, מדובר בתקופה שטרם הקמתה סניגוריה הציבורית. בית המשפט הוא שהיה ממנה את הסניגור ומאשר את שכר טרחתו. ללא אישור בית המשפט אין זכאות

מהותית לתשלום שכר הטרחה. התובע לא הציג החלטה המעידה על זכאותו לשכר טרחה, ולא הצביע על סיבה עניינית כלשהי לכך. בנסיבות אלו יש לדחות את התביעה בנוגע להליך זה.

8. בש"פ 9632/96, עמ"מ 5/97 פלוגי – לתצהיר התובע צורפו בקשה שהוגשה לטענתו לבית המשפט העליון ללא חותמת "התקבל" בנוגע לבש"פ 9632/96 וכן מכתב מיום 31.3.04 למזכירה הראשית המתייחס לשני התיקים, בו נכתב כי הוא בהמשך לשיחה עם אורית. לא הוצג אישור בית המשפט לשכר הטרחה. התובע בעדותו לא הוסיף פרטים מהותיים בנוגע לתיקים אלו, ולא הציג החלטה המאשרת את תשלום שכר הטרחה (עמ' 9). על כן יש לדחות את התביעה גם בנוגע לשני הליכים אלו.

9. בג"ץ 7288/95, אלקובי – התובע צירף שתי בקשות הממוענות אל מזכירות בית המשפט העליון, אחת מהן נושאת חותמת התקבל. לא הומצאו אישור או החלטה כלשהי. עדותו של התובע לא שפכה אור בנושא זה, כך שגם במקרה זה לא הוכח שניתנה החלטה המזכה את התובע בשכר טרחה, והתביעה נדחת.

10. ת"פ 2862/97, רחמני אלירן, ות"פ 4024/03, מלכה שמעון – הנתבעת הציגה אסמכתאות לכך שבתיקים אלו שולם כבר שכר הטרחה. התובע בעדותו אישר קבלת התשלום בעניינו של אלירן רחמני (פרוטוקול עמ' 6 שורות 17, 18). במכתבו מיום 19.11.08 אישר התובע גם את קבלת התשלום בענינו של שמעון מלכה, והדבר עולה גם מתצהירה של הגב' נגה מאיר. בנסיבות אלו יש לדחות את התביעה גם בנוגע לשני תיקים אלו.

הליכים שבמחלוקת ב"תיקי סניגוריה"

11. סעיף 14(א) לחוק הסנגוריה הציבורית קובע כי הסנגוריה הציבורית או הארצית תתן ייצוג משפטי לעצור, לחשוד, לנאשם או לנידון הזכאי לפי חוק זה, והייצוג יינתן בידי עורך דין שמינה הסנגור המחוזי או הארצי. מכאן שתנאי לייצוג לפי חוק זה הוא מינוי על ידי הסנגור המחוזי או הארצי, כך שללא מינוי לא ניתן לאשר שכר טרחה לסנגור.

12. הנתבעת מכירה בכך שבמקרים מסויימים ממונה סנגור "על אתר" בבית המשפט, ללא מינוי קודם על ידי הסנגור המחוזי או הארצי. אולם לטענתה במצבים אלו מוטלת על הסנגור חובה להעביר את פרוטוקול הדיון לסנגוריה, לשם בדיקת קיומה של עילת מינוי והוצאת כתב מינוי בדיעבד. לטענת הנתבעת אם הסנגור לא פנה והעביר לסנגוריה את המסמכים הרלוונטיים, ההליך לא יימצא במשרדי הסנגוריה הציבורית, וכך היה לגבי חלק מהתיקים נשוא המחלוקת. מנגד, התובע טוען כי צירף פרוטוקולים לכל הבקשות שהגיש לסנגוריה, וכי כל התיקים נשוא התביעה נמצאים במחשבי הסנגוריה הציבורית.

13. תצהיר העדות הראשית שהגיש התובע הוא קצר ותמציתי וההתייחסות שיש בו למקרים הפרטניים היא במקרים רבים דלה ולאקונית. בסעיף 4 לתצהיר הצהיר התובע כי בתיקים בהם מונה על ידי הסנגוריה, העביר באופן שיטתי לסנגוריה את הפרוטוקולים לאחר

הדיונים. בהמשך התצהיר התייחס התובע להליכים הספציפיים, וטען כי העביר את הפרוטוקולים, אולם במרבית המקרים לא התייחס ספציפית לפרוטוקול מסויים ולנסיבות העברתו לסנגוריה הציבורית.

14. ניתן להניח כי התובע אכן העביר את רב הפרוטוקולים שהיו בידיו לסנגוריה הציבורית (ונתן להניח גם שקיבל את שכר טרחתו עבור רובם). אולם בלא תיאור הנסיבות הקונקרטיות של העברתם לא ניתן לראות בהצהרה הכללית שבתצהיר התובע משום ראיה לכך שהפרוטוקולים בכל אחד ואחד מההליכים המסויימים הנדונים כאן אכן הומצאו על ידו לסנגוריה הציבורית. בחלק ניכר מהמקרים שבמחלוקת, התובע לא הציג מכתב לוואי ששלח לסנגוריה בצירוף חותמת התקבל, או תכתובת מתאריכים סמוכים לדיונים, ורב המכתבים המצורפים ותצהיר מתייחסים לתקופות מוקדמות בשנים לתאריכי הפניה ל סניגוריה.

בנסיבות אלו לא ניתן לקבוע באופן גורף כי התובע הוכיח שהעביר לנתבעת את הפרוטוקולים של כל הדיונים שבהם ייצג.

15. זאת ועוד: התובע ייצג לקוחות מטעם הסניגוריה הציבורית כחלק מעיסוקיו, כאשר מתיקים רבים ייצג לקוחות באופן פרטי. במצב כזה לא ניתן להסיק מסקנה כלשהי מכך שהפרוטוקולים נמצאים בידי התובע, ונדרשת החלטה של הגורם המוסמך (דהיינו הסניגוריה או בית המשפט) על מינויו של התובע לייצג את הלקוח מטעם הסניגוריה הציבורית.

אתייחס עתה להליכים הפרטניים שבמחלוקת מבין תיקי הסניגוריה:

16. בי"ש 629/99, בלבסי - התובע טען כי העביר לסנגוריה פרוטוקולים בגין ארבע ישיבות שהתקיימו בתיק זה. הנתבעת הכחישה. אין מחלוקת על כך שלתצהיר התובע צורפו פרוטוקולים מהתאריכים 16.12.99 ו-17.12.99. הנתבעת טוענת כי שני פרוטוקולים נוספים לא הועברו. מעיון עולה כי לתצהיר צורפה גם החלטה מיום 20.12.99, אולם מדובר בהחלטה בלבד ללא פרוטוקול, לא צוינו על גביה פרטי הנוכחים, וגם בסיפא במקום המיועד לכך לא נרשם בנוכחות מי ניתנה ההחלטה. כך שאין בהחלטה זו משום ראיה לכך שהתובע נכח בדיון, ויתכן שההחלטה הועברה אליו בדיעבד.

על כן, התובע זכאי לתשלום בגין שני הדיונים שפרוטוקולים שלהם הוצגו. הנתבעת הודיעה בסיכומיה שתעביר את התשלום כמקובל, ואם טרם העבירה את התשלום עליה לעשות כך תוך 14 יום.

17. ב"מ 757/00, בעל מנסא – הנתבעת טוענת כי אין במערכת הממוחשבת של הסניגוריה נתונים המצביעים על כך שבהליך זה ניתן ייצוג מטעמה. כפי שצינתי לעיל, לא ניתן לקבל את טענתו הכללית של התובע כי העביר את הפרוטוקולים לסנגוריה כמספקת ועומדת בנטל הראיה המוטל על התובע.

התובע צירף לתצהירו העתק של טופס שאלון זכאות כלכלית לעצור ובקשה למינוי סניגור, הנראה כחתום על ידי העצור. אולם עצם מילוי השאלון על ידי הסניגור ובסיוע העצור אינו מהווה ראיה לכך שהשאלון אכן הועבר לסניגוריה, שהתובע מונה לייצג את העצור ושלא ייצג אותו בפועל. ב"כ הנתבעת אף ציינה בסיכומיה כי חלקים ניכרים מהשאלון לא מולאו כלל, כולל נתונים על השתכרותו של העצור, כך שלא ניתן להסיק מהשאלון שהעצור היה זכאי לייצוג הסניגוריה. עוד נטען בסיכומי הנתבעת שהתאריך על גבי הבקשה לשכר טירחה שהגיש התובע בתיק זה מוקדם בשנה לעומת התאריך המופיע על שאלון הזכאות. התובע בחקירתו הנגדית (פרוטוקול עמ' 14) טען כי מדובר בטעות, וכך אכן מסתבר. אולם טעות זו מציבה ספק נוסף.

התביעה נדחית, איפוא, גם בנוגע להליך זה.

18. [בי"ש 2062/00, ג'ניקס סטפן](#) – התובע הפנה לנספח ט' (16) לתצהירו, פרוטוקול הדיון בתיק זה, ממנו עולה כי המשיב יוצג בראשית הדיון ע"י עו"ד ילוז, ולאחר מכן צויין כי התובע הופיע. התובע לא הציג כתב מינוי מהסניגוריה לתיק זה, ואף הודה בעדותו כי אין לו כתב מינוי (פרוטוקול עמ' 14 שורות 33-19, עמ' 15 שורות 5-1). במכתב הסניגוריה מיום 19.2.07, (נספח ד' לתצהיר מריה ברויט), הודע לתובע כי כתב המינוי בתיק הוצא לעו"ד ילוז והיא שייצגה את הנאשם בפועל. במצב זה אין הסניגוריה מחוייבת לשאת בשכר טרחתו של התובע. אם היה הסדר כלשהו בינו לבין עו"ד ילוז, מדובר בעניין שביניהם בלבד. התביעה בנוגע להליך זה נדחית.

19. [ת"פ 897/99, חמדאן יוסף](#) – התובע טוען כי התייצב לדיון בתיק זה וכי ייצג את הנאשם בתיק. בסעיף 6.ד לתצהיר מריה ברויט נטען כי מדובר בטעות של התובע, וכי בתיק זה עו"ד מוסטפא יחיא מונה לייצג את הנאשם. לתצהיר צורפו כנספח ה' כתב המינוי על שמו של עו"ד יחיא, פרוטוקול הדיון בו טען התובע כי קיבל את המינוי רק בערב שקדם לדיון וביקש דחיה, ותרשומת פנימית של הסניגוריה מיום 7.6.00, יומיים לאחר הדיון, שלפיה מדובר בטעות של התובע אשר קיבל מינוי בתיק שמספרו דומה, ונמסרה הודעה על כך הן לתובע והן לעו"ד יחיא. מכאן שהיה ברור לכל המעורבים שהתובע התייצב לדיון בשל טעות שלו, בתיק מונה סניגור אחר והתובע אינו זכאי לתשלום בגינו.

20. [ת"מ 6442/98 דמרי צ'רלי, אוחיון חנן](#) – התובעת טענה כי אין במערכת הממוחשבת של הסניגוריה פרטים לגבי תיק זה. התובע צירף פרוטוקול דיון. הנתבעת טענה בסיכומיה כי אם מונה על אתר, היה על התובע לדאוג לקבל כתב מינוי מטעם הסניגוריה הציבורית בסמוך למועד הדיון, וכי הסניגוריה אחראית לא רק להליך הטכני של המינוי אלא גם לרמתו ואיכותו של הייצוג מטעמה (ראו תצהיר עו"ד יונה חייר).

21. אין בפני נתונים המאפשרים לקבוע כי פרוטוקול הדיון הועבר לסניגוריה בסמוך למועד הדיון. אין ספק כי כך היה על התובע לפעול, וכי ישנו טעם לפגם באי העברת הפרוטוקול במועד. עם זאת, מעמדת הנתבעת ניתן להסיק כי אילו הועבר הפרוטוקול בסמוך

לדיון, היה התובע מתמנה מטעם הסניגוריה, כפי שמקובל בהליכים של מינוי על אתר. בפועל אין מחלוקת על כך שהתובע אכן ייצג בתיק זה.

בנסיבות אלו, כאשר אין מחלוקת על כך שהתובע אכן ייצג את הנאשם וברור שאילו העביר את הפרוטוקול מוקדם יותר היה ממונה על ידי הסניגוריה בדיעבד, אני קובעת כי התובע זכאי לתשלום שכר הטרחה בגין הליך זה, ועל הנתבעת לקבל את הבקשה ולשלם לתובע את שכר הטרחה שהוא זכאי לו בהתאם לנהלים תמורת הייצוג בתיק זה.

22. [ע"פ 7813/98, לנגר](#) – התובע הציג החלטה על מינויו על אתר בערכאה הראשונה, וטען בתצהירו כי מינוי בתיק העיקרי מחייב מינוי גם בערעור. הנתבעת טוענת כי התובע לא הציג כתב מינוי ופרוטוקולים המעידים על מינויו על ידי הסניגוריה, וציינה כי ייצוגו של נאשם בערכאה ראשונה אינו מביא בהכרח לייצוגו בערעור, וכי הסניגוריה בוחנת מחדש את הזכאות וכן שוקלת את עמדתה בנוגע לזהות עורך הדין המייצג בערעור.

התובע טען בעדותו כי היה מצווה להמשיך במינוי "לפי החוק", וכשהתבקש להבהיר מכח איזה חוק הסביר "מכח החובה של סניגור כלפי בית המשפט" (עמ' 16 שורות 9-11).

23. סעיף 16 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי **"סניגור שמינהו בית המשפט ייצג את הנאשם בכל הליך לפני שופט או בית משפט, לרבות בערעור, זולת אם הורה בית המשפט אחרת"**. אמנם לסניגוריה הציבורית שיקול דעת והיא יכולה להורות על הפסקת או על שינוי הייצוג במקרים המתאימים, אולם כלפי בית המשפט מינויו של הסניגור הוא לכל הליכים הנוספים בקשורים בתיק שבו מונה.

במקרה זה התובע הציג החלטה על מינויו כסניגור, ת/2, שניתנה ב**ת"פ 539/97**. נראה שההחלטה ניתנה בערכאה הראשונה ולא בתיק הערעור, אולם לנוכח הוראות החוק ומחויבותו של הסניגור כלפי בית המשפט, יש היגיון בטענותיו של התובע בדבר המשכיות הייצוג. על כן אני מקבלת את התביעה בנוגע לייצוג בערעור זה.

24. [ב"ש 1401/00, עבדיה מוחמד](#) – התובע טוען בנוגע לגובה הסכום ששולם לו בתיק זה. הנתבעת טוענת כי התובע קיבל את התשלום שאושר לו, ואסמכתא לתשלום הועברה אליו פעם נוספת.

נטל ההוכחה מוטל על התובע. מלבד אמירה כללית בתצהירו, התובע לא הוכיח כי הסכום ששולם לו איננו מספק. התביעה נדחת.

25. [ת"פ 4136/98, סילס אבי](#) – גם במקרה זה אין מחלוקת על עצם זכאותו של התובע לתשלום, אלא על גובה הסכום. התובע בתצהירו דורש סכום נוסף אך אינו מספק הסבר לכך. בנסיבות אלו התובע לא עמד בנטל הראיה והתביעה נדחת.

26. [ת"מ 8692/00, קריספין יצחק](#) – התובע טוען בתצהירו כי נטען ששולם לו על תיק זה אך לא הועברה אסמכתא. הנתבעת טוענת כי הועבר לתובע תשלום בגין הסכום שאושר,

ואילו על ישיבה נוספת מיום 26.5.00 לא אושר תשלום מאחר שהתובע לא הציג פרוטוקול ולא הוכיח כי התקיים דיון וכי הוא התייצב אליו.

לגבי הדיון מיום 26.5.00, בהעדר אסמכתא אני דוחה את התביעה. באשר לסכום שאינו שנוי במחלוקת בסך 738 ₪, על הנתבעת להציג לתובע אסמכתא על תשלום זה, ולחלופין לשלמו תוך 30 יום.

27. [ת"פ 527/98, שטרית דוד](#) – הנתבעת טוענת כי נתונים על תיק זה אינם מופיעים במערכת המחשוב שלה, ואין ראיה לכך שניתן ייצוג מטעם הסניגוריה. התובע טוען כי חלה טעות וכי מספר ההליך הנכון הוא משנת 99 ולא משנת 98. הנתבעת טוענת כי אין לתובע קשר להליך זה הוא לא מונה בו.

מכל מקום, התובע לא הציג כתב מינוי ופרוטוקולים, ובחקירתו אישר כי אין בידו מסמכים אלו (פרוטוקול עמ' 16 שורות 23, 34). על כן התביעה נדחית בנוגע להליך זה.

28. [ע"פ 5285/98, חדר אבו ג'ומעה](#) – התובע טען בתצהירו כי לא קיבל תשלום עבור ייצוג נאשם זה. הנתבעת טענה כי התשלום בוצע ופירטה את מספרי האסמכתאות לתשלום במצורף לתצהירה של מריה ברויט. כיון שהסכום שולם כבר, אין לדרוש מהנתבעת לשלמו פעם נוספת, והתביעה בעניין זה נדחית.

29. [בג"ץ 5283/98, חדר אבו ג'ומעה](#) – אין מחלוקת ל כך שסניגור היה זכאי להחזר סכום של עד 75 ₪ בכל ערכאה עבור צילומים. התובע בתצהירו טוען שהיה זכאי לסכום של 75 ₪ למרות שאין בידיו קבלות. הנתבעת טוענת כי הזכאות מותנית בקבלות.

תקנה 4(7) [לתקנות הסניגוריה הציבורית](#) התשנ"ו-1996 מאפשרת קבלת ההחזר כנגד קבלות או על פי הצהרה. מאחר שהתובע לא הציג קבלות ואף לא הצהרה, התביעה בנוגע לתיק זה נדחית.

30. [דנג"ץ 7010/98, חדר אבו ג'ומעה](#) – התובע לא הציג אישור הסניגוריה להגשת ההליך או כתב מינוי בהליך זה. על כן יש לדחות את התביעה.

31. [בג"ץ 5091/99, עבד יוסף ג'ליל](#) – התובע הציג פרוטוקול מיום 9.8.99 שבו לא הופיע לדיון ואין ביטוי לכך שייצג את הנאשם. הוא הציג גם כתב מינוי מחודש נובמבר 1999, אך לא צירף פרוטוקולים שבהם נרשם כמי שייצג את הנאשם (פרוטוקול עמ' 17 בראש העמוד). התובע טען אמנם שהוא זוכר היטב את המקרה, וכי פנה לבקש פרוטוקולים מבית המשפט העליון. אולם בסופו של דבר לא הוצג פרוטוקול שבו ייצג התובע את הנאשם, כך שיש לדחות את התביעה.

בתיק זה תובע התובע גם תשלום עבור ביקור הנאשם בבית הסוהר. אולם הוא נמנע מלפרט מתי נערך הביקור, ועל כן לא ניתן לקבל גם תביעה זו.

32. לסיכום, התביעה נדחית ברובה, בכפוף לכך שעל הנתבעת לשלם לתובע את התשלומים הנובעים מסעיפים 16, 21, 23, 26 לפסק הדין.

אם לא נקבע אחרת יבוצעו התשלומים לתובע תוך 30 יום, וישאו הצמדה וריבית כדין מהיום עד התשלום בפועל. ההצמדה והריבית ממועדי הדיונים ועד היום יהיו בהתאם למקובל בסניגוריה הציבורית במקרים של שיהוי בתשלום.

32. כל אחד מהצדדים מבקש לחייב את הצד שכנד בהוצאות משפט.

התובע טען שהנתבעת עיכבה את התשלומים, אולם המסמכים שבתיק מצביעים על כך שהוא פנה באופן מסודר רק שנים לאחר שהתקיימו הדיונים הרלוונטיים. חלק ניכר מדרישותיו של התובע נענו עוד בשלבים הראשונים, מיד לאחר הגשת כתב התביעה, ולא נדרשה התערבות של בית המשפט לגביהן. תביעות נוספות נענו בהמשך, במהלך המשא ומתן בין הצדדים, ורק מיעוט הדרישות הצריכו בירור והכרעה בפסק דין. התנהלות זו מצביעה על כך שעיקר השיהוי בתשלום נגרם בשל אי המצאת המסמכים המתאימים במועד. התובע טוען שהגשת התביעה היא שגרמה לנתבעת לשלם לו את שכרו. אולם נראה שהתביעה שימשה כזרז גם לתובע עצמו, להשליט סדר בתיקים ובמסמכים, ולהעבירם לנתבעת באופן מסודר. אין כל היגיון בכך שהנתבעת תימנע מלשלם לתובע את המגיע לו כפי שהיא משלמת לכלל הסניגורים, וניתן ולהניח שאילו הוגשו המסמכים כראוי, היה התובע מקבל את שכרו במועד.

מאידך, גם אם התובע פנה באיחור, לא ניתן להתעלם מהתכתובות המצורפות לתצהירו, ובהן פניות חוזרות ונשנות אל הסניגוריה לברר היכן עומדים הדברים. הנתבעת לא הציגה תשובות בכתב שניתנו לתובע, ומכתביו החוזרים של התובע מצביעים על כך שלא ניתנו לו תשובות מספקות. בסופו של דבר, התשלומים לתובע נעשו לאחר הגשת התביעה.

בנסיבות אלו אני נמנעת מפסיקת הוצאות. כל צד ישא בהוצאותיו.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ב, 29 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.

חגית מאק קלמנוביץ 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)